

Home > Onderwerpen > Hoogwaardige verwerking

Ontwerp Circulair Materialenplan

Hoogwaardige verwerking

Inspraak

Dit document is een onderdeel van het Ontwerp Circulair Materialenplan (ontwerp-CMP) voor de inspraakprocedure. Eenieder krijgt de gelegenheid om in deze periode verbeterpunten of suggesties aan te dragen voordat het CMP definitief wordt vastgesteld.

De Wet milieubeheer bepaalt dat voor het vaststellen van het CMP een procedure van inspraak moet worden gevolgd. Dit geldt niet voor alle onderdelen voor het CMP, maar wel voor de onderdelen die doorwerken in de besluiten van bevoegde gezagen. In het CMP staan deze teksten onder de kop 'Toetsingskaders'.

Zienswijzen op de toetsingskaders worden van een formele reactie voorzien in een reactienota. Daarin wordt aangegeven hoe de zienswijzen zijn verwerkt in het definitieve CMP, of worden argumenten gegeven voor waarom zienswijzen niet tot aanpassing hebben geleid. Zienswijzen op de toelichtende onderdelen worden wel bekeken op mogelijkheden om het CMP te verbeteren, maar worden niet van een formele reactie voorzien in de reactienota.

Een zienswijze indienen kan via het formulier op Platform Participatie (zie de link op circulairmaterialenplan.nl). Vermeld bij uw reactie de titel van het onderdeel van het CMP waar u op reageert, plus het paginanummer of paragraafnummer.

Pdf's ontwerp-CMP worden website

De definitieve tekst van het CMP wordt een website. Deze pdf's van het ontwerp-CMP geven een indruk van de opmaak van de toekomstige website, maar bevatten nog niet de bijbehorende functionaliteiten. Enkele tips voor het lezen van de pdf's:

- In deze pdf kunt u in de browser of de pdf-reader linksboven of rechtsboven een inhoudsgave uitklappen, genaamd 'inhoud' of 'bladwijzers'.
- Onderstippelde woorden in de tekst zijn begrippen waarvoor op de website in een uitklapkader de betekenis wordt gegeven. Zie in het ontwerp-CMP de begrippenlijst onder het deel 'Instrumenten'.
- De [[Interne links](#)] in het CMP worden in het ontwerp-CMP nog in blauw met rechte haken weergegeven, maar deze verwijzingen werken nog niet. De links worden op de website van het definitieve CMP werkend gemaakt.

Dit document is opgemaakt voor digitoegankelijkheid. Kunt u de tekst of afbeeldingen niet lezen? Neem dan contact op via 088-7977102 of het [contactformulier](#) van de helpdesk.

Status: Ontwerp Circulair Materialenplan voor inspraak

Afzender: Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

Datum: januari 2025

Website: circulairmaterialenplan.nl

Home > Onderwerpen > Hoogwaardige verwerking

Hoogwaardige verwerking

Het is cruciaal om materialen in de productieketen te houden. In een circulaire economie wordt afval zo hoogwaardig mogelijk verwerkt met een verwaarloosbaar risico voor milieu en volksgezondheid. De wetgeving eist vaak toestemming om een bepaalde verwerking te mogen uitvoeren. Dit onderdeel van het CMP helpt om het onderscheid te maken in hoogwaardigheid om te bepalen of zo'n vergunning of ontheffing verleend kan worden.

Het CMP legt uit wat meer en minder hoogwaardig is. Met een uitwerking van de afvalhiërarchie, een definitie en uitgangspunten voor hoogwaardige recycling, het instrument minimumstandaard en het kosten criterium weten bedrijven en bevoegde gezagen hoe zij technieken moeten beoordelen volgens de toetsingskaders in het CMP. De bijbehorende leidraden geven hierbij voorbeelden en uitgebreidere toetsingskaders.

Tot slot wordt geschetst hoe het Rijk werkt aan maatregelen om te voorkomen dat recyclebaar materiaal wordt verbrand of gestort. Hierbij wordt aangegeven welke materiaalketens het eerst worden aangepakt en wat de rol van het CMP daarbij is en op termijn kan worden.

[Instrumenten voor sturing](#)

[Vormen van recycling beoordelen](#)

[Minimumstandaard voor verwerking](#)

[Gebruik van kosten criterium](#)

[Voorkomen verbranden en storten recyclebaar afval](#)

Home > Onderwerpen > Hoogwaardige verwerking > Instrumenten voor sturing

Instrumenten voor sturing

In dit hoofdstuk is uitgewerkt wanneer een wijze van verwerken van afval meer of minder hoogwaardig is, hoe dit in concrete gevallen bepaald wordt en wat het betekent voor het wel of niet kunnen vergunnen van initiatieven voor afvalverwerking.

1. Doelgroep

Voor de **vergunningverlener** van initiatieven voor het verwerken van afvalstoffen is het beoordelen van de hoogwaardigheid van een voorgestelde vorm van verwerking van afval een cruciaal onderdeel van het werk. In dit hoofdstuk wordt toegelicht hoe dit te doen en welke middelen (afvalhiërarchie, minimumstandaard, **mLCA**) wanneer en hoe daarbij te gebruiken.

In het verlengde hiervan is het hoofdstuk ook voor **afvalverwerkers of initiatiefnemers van nieuwe initiatieven** voor afvalverwerking relevant. Het is voor hen van belang om te weten hoe een vergunningverlener het initiatief beoordeelt, wat de minimumstandaard is die de vergunningverlener als referentie hanteert en of het initiatief in aanmerking komt voor een vergunning.

2. Belang voor circulaire economie

Het verminderen van consumptie (narrow the loop), het bevorderen van duurzaam ontwerp en het stimuleren van hergebruik (slow the loop) zijn belangrijk. Het is daarnaast ook cruciaal om materialen die toch afval zijn geworden via recycling in de productieketen te houden (close the loop) om zo een circulaire economie te kunnen bereiken.

In een circulaire economie wordt afval zo hoogwaardig mogelijk verwerkt met een verwaarloosbaar risico voor milieu en volksgezondheid. Dit impliceert dat de meest hoogwaardige verwerking van een afvalstof ook het meest bijdraagt aan de realisatie van een circulaire economie. De bijdrage aan de realisatie van een circulaire economie is daarom een belangrijk uitgangspunt voor het maken van onderscheid tussen meer en minder hoogwaardige verwerking.

Maar met alleen dit uitgangspunt hebben we nog geen manier om van concrete gevallen te beoordelen of deze meer of minder hoogwaardig zijn. Per geval moeten specifieke afwegingen worden gemaakt. In het ene geval kan het bijvoorbeeld beter zijn om zoveel mogelijk materiaal in de keten te houden, in een ander geval is het beter om te sturen op recycleert van zo hoog mogelijke kwaliteit, ook als dat tot meer te storten of te verbranden residu leidt.

Het is belangrijk dat we voor specifieke gevallen onderscheid kunnen maken tussen hoogwaardige en laagwaardige verwerking. Alleen dan begrijpen we elkaar goed, doen we allemaal de goede dingen en bedenken, vergunnen en stimuleren we juist die dingen die uiteindelijk het beste passen in de veilige circulaire economie die we allemaal nastreven.

3. Beleid en wetgeving

In deze paragraaf wordt ingegaan op enkele wettelijke kaders die van belang zijn voor een zo hoogwaardig mogelijk beheer van afvalstoffen. Eerst wordt een aantal regels voor afvalverwerking uit de Omgevingswet toegelicht. Daarna wordt ingegaan op de afvalhiërarchie in de Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen ([Kra](#)) en de Wet milieubeheer ([Wm](#)). De vertaling van

deze wetgeving in het CMP en hoe een vergunningverlener deze in de praktijk gebruikt komt ook aan de orde. Daarbij wordt ook ingegaan op de samenhang tussen de afvalhiërarchie en de minimumstandaard en hoe met deze twee instrumenten invulling wordt gegeven aan de hiervoor genoemde uitgangspunten.

3.1 Uitgangspunten

Bij het nastreven van een circulaire economie worden de volgende twee uitgangspunten gehanteerd:

1. Zorgen dat grondstoffen behouden blijven voor een volgende toepassing;
Dit betekent sturen naar de vorm van verwerking waarbij zo optimaal mogelijk wordt bijgedragen aan de realisatie van een circulaire economie.
2. Zorgen dat bij afvalverwerking en het hernieuwd toepassen van materialen geen risico's ontstaan voor milieu en volksgezondheid;
Doel is het bewaken van de kwaliteit van de grondstoffen van de toekomst en zeker stellen dat het in de keten houden van materialen niet leidt risico's voor milieu en volksgezondheid door verspreiding van verontreinigen.

Deze twee uitgangspunten komen voort uit de doelstellingen van het afvalbeleid op Europees ([Kaderrichtlijn afvalstoffen](#)) en nationaal ([Wet milieubeheer](#)) niveau. Beide uitgangspunten zorgen voor een veilig, efficiënt en effectief grondstoffenbeheer.

3.2 Vergunningverlening voor afvalverwerking

Voor activiteiten met afvalstoffen gelden de regels in het [Besluit activiteiten leefomgeving](#) (Bal). Hierin staan verschillende [milieubelastende activiteiten](#) voor afvalbeheer, zoals het verwerken van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen. Afhankelijk van de activiteiten gelden er diverse algemene regels en voor bepaalde activiteiten met afval geldt ook een vergunningplicht.

Vergunningaanvragen moeten door bevoegd gezag getoetst worden. Bevoegd gezag moet daarbij rekening houden met het CMP. Dit staat in artikel 8.9 lid 2 van het [Besluit kwaliteit leefomgeving](#) (Bkl). Dat betekent dat bevoegde gezagen bij het beoordelen van vergunningen het CMP moeten gebruiken als toetsingskader (zie voor verdere toelichting [[hoofdstuk over de toetsingskaders](#)]).

In het CMP is hiervoor de afvalhiërarchie uit de Europese [Kaderrichtlijn afvalstoffen](#) verder uitgewerkt. Voor vergunningverlening van voldoende hoogwaardige vormen van afvalverwerking zijn naast dit hoofdstuk met name de toetsingskaders van de hoofdstukken [[mengen van afvalstoffen](#)], [[vormen van recycling beoordelen](#)] en [[minimumstandaard voor verwerking](#)] relevant. Daarnaast is in het CMP voor specifieke afvalstoffen het toetsingskader voor hoogwaardige verwerking opgenomen in de [[keten- en afvalplannen](#)]. Bij het verlenen van de vergunning kunnen voorschriften opgenomen worden, onder andere over het voorkomen en beperken van afval en voor doelmatig afvalbeheer (artikel 8.29 Bkl).

In het Bkl is bepaald dat bevoegde gezagen vergunningen moeten actualiseren als het CMP wordt gewijzigd. In artikel 8.98 lid 2 Bkl staat dat bevoegd gezag binnen een jaar nadat het CMP is gaan gelden, bekijkt of de omgevingsvergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking. Op grond van artikel 8.102 Bkl is het mogelijk om de vergunning in te trekken in verband met niet doelmatig afvalbeheer.

3.3 De afvalhiërarchie in het CMP

De Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen ([Kra](#)) geeft aan dat bij het opstellen van wetgeving en beleidsinitiatieven voor preventie en beheer van afvalstoffen de afvalhiërarchie moet worden gehanteerd. De afvalhiërarchie is opgenomen in artikel 4 van de Kra en is overgenomen in artikel 10.4 van de Wet milieubeheer ([Wm](#)).

De Kra en de Wm vormen de basis voor de afvalhiërarchie in het CMP. Het CMP is volledig in lijn met deze wetgeving, maar is op twee punten verfijnd ten opzichte van de versie uit de Kra en de

Wm. In het CMP wordt de volgende afvalhiërarchie aangehouden:

Figuur 1: de afvalhiërarchie binnen het CMP

Hoofdingdeling CMP	Trede afvalhiërarchie in het CMP
Geen afval	a. Preventie / hergebruik
Nuttige toepassing van afval	b. Voorbereiding voor hergebruik
	c1. Recycling van het oorspronkelijke materiaal in een gelijke of wat betreft de vereiste kwaliteit van het materiaal vergelijkbare toepassing, waaronder ook mechanische recycling en chemische recycling in de vorm van 'monomeer chemische recycling' en 'solvolyse' maar niet als 'chemische recycling via basischemicaliën' (*)
	c2. Recycling van het oorspronkelijke materiaal in een niet gelijke of wat betreft de vereiste kwaliteit van het materiaal niet vergelijkbare toepassing en/of chemische recycling via basischemicaliën (*)
	d. Andere nuttige toepassing, waaronder energietेरugwinning
Verwijdering van afval	e1. Verbranden als vorm van verwijdering
	e2. Storten of lozen

(*) Naast deze vormen van recycling kent het CMP ook nog de term 'recyclingstandaard'. Dit is een vorm die in het algemeen valt onder c1 of c2 of bestaat uit een combinatie daarvan, maar die in het betreffende sectorplan expliciet als 'recyclingstandaard' is aangemerkt. Op de consequenties van het aanmerken van een vorm van verwerking als recyclingstandaard wordt in hoofdstuk 'vormen van recycling beoordelen' verder in gegaan.

De verschillen met de afvalhiërarchie in de Kra en de Wm zijn:

1. De afvalhiërarchie in de Kra kent slechts 1 trede voor recycling, maar in het CMP maken we onderscheid tussen vormen van recycling in stappen c1 en c2. Hier wordt nader op ingegaan in [[hoofdstuk vormen van recycling beoordelen](#)].
2. De afvalhiërarchie in de Kra kent slechts 1 trede voor verwijdering, maar in het CMP maken we onderscheid tussen vormen van verwijdering in stappen e1 en e2.
 - Binnen 'verwijdering' heeft 'verbranden als vorm van verwijdering' beleidsmatig namelijk de voorkeur boven 'storten'. Dit is daarom in de afvalhiërarchie zoals opgenomen in het CMP tot uiting gebracht.
 - Daarnaast wordt in de afvalhiërarchie van het CMP expliciet tot uiting gebracht dat 'lozen' wordt gezien als een vorm van verwijdering en niet als een vorm van nuttige toepassing. Lozen is niet circulair en wordt in de hiërarchie op hetzelfde niveau als storten ingedeeld. Dit is bedoeld als verduidelijking en betekent niet dat het CMP beleid voor lozen omvat. 'Lozen' komt in enkele afvalplannen van het CMP wel voor in de zin dat het vanuit de hoogwaardigheid van afvalverwerking geen probleem is dat een fractie wordt geloosd, maar het CMP is niet het kader om de feitelijke lozingen te toetsen. Regels over lozen zijn te vinden in het [Besluit activiteiten leefomgeving](#) (Bal) en daarnaast in de Waterwet en het Omgevingsplan.

3.4 Onderscheid meer of minder hoogwaardige verwerking

3.4.1 De afvalhiërarchie als basis

De basis voor het maken van onderscheid tussen meer en minder hoogwaardige vormen van verwerken van afvalstoffen is de afvalhiërarchie. Uitgangspunt is "hoe hoger een vorm van verwerking staat in de hiërarchie, hoe hoogwaardiger deze vorm van verwerking is". Het spreekt voor zich dat de meest hoogwaardige vorm van verwerking in beginsel de voorkeur heeft (zie kader) mits dit veilig is voor milieu en volksgezondheid.

Voorbeelden van het gebruik van de afvalhiërarchie

- Kan een afvalstof zowel gerecycled als verbrand worden, dan heeft recycling de voorkeur;
- Voor afvalstoffen die niet geschikt zijn voor nuttige toepassing, heeft binnen verwijdering verbranden de voorkeur boven storten;
- Als een afvalstof op verschillende wijze gerecycled kan worden, dan heeft 'recycling van het oorspronkelijke materiaal in een gelijke of wat betreft de vereiste kwaliteit van het materiaal vergelijkbare toepassing, waaronder ook mechanische recycling en chemische recycling in de vorm van monomeer chemische recycling en solvolyse¹' de voorkeur boven 'recycling van het oorspronkelijke materiaal in een niet gelijke of wat betreft de vereiste kwaliteit van het materiaal niet vergelijkbare toepassing en/of chemische recycling via basischemicaliën'.

3.4.2 De minimumstandaard als invulling van de afvalhiërarchie

In de keten- en afvalplannen in het CMP is voor veel afvalstoffen die in Nederland worden verwerkt een minimumstandaard opgenomen. De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid van verwerken aan en is een specifieke invulling van de afvalhiërarchie voor de afvalstoffen van dat keten- of afvalplan. De minimumstandaard is een referentiepunt bij vergunningverlening voor afvalbeheer: het bevoegd gezag toetst bij aanvragen of initiatieven voor afvalverwerking primair aan de minimumstandaard van het overeenkomende keten- of afvalplan. Zie ook [[hoofdstuk minimumstandaard voor verwerking](#)] voor meer details over het gebruik van de minimumstandaard in het kader van vergunningverlening.

3.4.3 De beoordeling in de praktijk

1. Bij de vraag of een bepaalde vorm van verwerking voldoende hoogwaardig is, is eerst van belang of het CMP voor die afvalstof een minimumstandaard kent. Als het CMP een minimumstandaard bevat voor het betreffende afval, volgt uit de minimumstandaard of de vorm van verwerking voldoende hoogwaardig is om een vergunning te verkrijgen. De minimumstandaard is een invulling van de afvalhiërarchie en legt in beginsel het **minimum** vast. Dat betekent dat ook de vormen van verwerking op een hogere trede van de afvalhiërarchie mogen worden vergund (zie het kader voor een voorbeeld). In [[paragraaf 3.4.4 'Enkele bijzondere situaties'](#)] zijn aspecten opgenomen die in specifieke gevallen tot een ander oordeel kunnen leiden dan direct uit de afvalhiërarchie zou volgen.

De minimumstandaard en de afvalhiërarchie

Is de minimumstandaard voor een bepaalde afvalstof 'inzet als brandstof' (een vorm van 'andere nuttige toepassing; niveau d van de afvalhiërarchie) dan mag niet alleen dat niveau worden vergund, maar ook de hogere treden van afvalhiërarchie zoals recycling. Storten of verbranden als vorm van verwijderen en dus zonder energierugwinning komen dan niet voor een vergunning in aanmerking.

Zie ook [[hoofdstuk minimumstandaard voor verwerking](#)] voor meer details over het gebruik van de minimumstandaard in het kader van vergunningverlening. Daar wordt bijvoorbeeld ook ingegaan op de situatie waarin het afval deels op een hogere trede maar ook deels op een lagere trede van de afvalhiërarchie wordt verwerkt.

2. Voor afvalstoffen waarvoor het CMP geen minimumstandaard kent, toetst het bevoegd gezag rechtstreeks aan de afvalhiërarchie. Dit betekent bijvoorbeeld dat een vergunning voor verbranden (als vorm van verwijdering) of hoofdgebruik als brandstof (als vorm van nuttige toepassing) niet verleend wordt wanneer het bevoegd gezag tot het oordeel komt dat voor de betreffende afvalstof recycling mogelijk is. Hierbij kunnen naast de afvalhiërarchie ook zaken als kosten (zie ook [[hoofdstuk gebruik van het kostencriterium](#)]) of beschikbare verwerkingscapaciteit een rol spelen.
3. Voor grensoverschrijdend transport van afvalstoffen die onder een keten- of afvalplan in het CMP vallen is in die afval- en ketenplannen een toetsingskader opgenomen. Bij het formuleren

1 Solvolyse: techniek waarbij afvalstoffen in een oplosmiddel worden gebracht. Door precipitatie kan het materiaal weer zuiver teruggewonnen worden. De polymeren blijven intact en worden niet afgebroken tot kleinere delen, zoals bij de overige technieken.

hiervan is onder meer ook rekening gehouden met de afvalhiërarchie. Voor afvalstoffen die niet onder een afval- of ketenplan vallen, toetst het bevoegd gezag – in dit geval de Inspectie Leefomgeving en Transport – zelf direct aan de afvalhiërarchie om vast te stellen of de voorgenomen grensoverschrijdende transport voor de betreffende afvalstoffen als voldoende hoogwaardig kunnen worden aangemerkt.

3.4.4 Enkele bijzondere situaties

1. In specifieke gevallen is in de minimumstandaard bepaald dat verwerking hoger op de afvalhiërarchie dan de minimumstandaard niet of slechts onder voorwaarden voor een vergunning in aanmerking komt. Zo wordt in specifieke gevallen bijvoorbeeld gekozen voor verbranden of storten en recycling expliciet niet toe te staan om verspreiding van verontreinigingen te voorkomen. Dit wijkt dus af van de algemene regel van punt 1 (zie hiervoor) dat de minimumstandaard altijd het minimum is en dat hoger op de afvalhiërarchie ook kan worden vergund.
2. In specifieke gevallen kunnen kosten reden zijn om alsnog verwerking op een lagere trede van de afvalhiërarchie toe te staan. Hetzelfde geldt voor de aanwezigheid van zeer zorgwekkende stoffen. Ook dit kan in specifieke gevallen reden zijn om alsnog verwerking op een lagere trede van de afvalhiërarchie toe te staan. Zie nadere uitwerking hiervan in [[hoofdstuk gebruik van het kostencriterium](#)] en de keten- en afvalplannen van het CMP onder [[materialen](#)].
3. In bepaalde gevallen kan via een mLCA worden aangetoond dat een vorm van verwerking die volgens de afvalhiërarchie minder hoogwaardig is toch mag worden vergund, omdat de milieu-impact niet groter is dan die van de minimumstandaard.

Voor nadere uitwerking van deze drie bijzondere situaties wordt verwezen naar de [[Leidraad gebruik minimumstandaard](#)] en de [[Leidraad maken van mLCA](#)].

3.4.5 De afvalhiërarchie en 'cascadering'

Bij biotische grondstoffen wordt vaak de term cascadering gebruikt wanneer sprake is van meerdere vormen van verwerking bij biotische stromen. Cascadering is een nadere uitwerking van delen van de afvalhiërarchie specifiek voor biotische stromen. In onderstaand kader staat een korte toelichting op de verschillende vormen van cascadering die worden onderscheiden.

Verschillende vormen van cascadering

- Er wordt gesproken over cascadering '**in de tijd**' wanneer grondstoffen (doorgaans biomassa) worden ingezet voor elkaar opvolgende toepassingen, zoals timmerhout dat later spaanplaat wordt en uiteindelijk bio-energie. De toepassing die aan het einde van elke fase de meeste toepassingsmogelijkheden openlaat, heeft de voorkeur.
- Met cascadering '**in functie**' wordt het door bio-raffinage scheiden van biomassa in functionele componenten bedoeld, die ieder zo optimaal mogelijk worden ingezet. Zo kunnen bijvoorbeeld eiwitten en suikers uit de biomassa worden gewonnen voor uiteenlopende toepassingen die niet in beeld zouden zijn wanneer het bioafval integraal wordt verwerkt, bijvoorbeeld via compostering.
- Bij cascadering '**naar waarde**' wordt biomassa gebruikt in de toepassing met de grootste toegevoegde waarde. Dit kan de economische, milieukundige of sociale waarde zijn. Een voorbeeld van cascadering naar economische waarde is de inzet van stro voor ethanolproductie. Een voorbeeld van cascadering naar milieuwaarde is de inzet van vers hout in groenafval voor productie van veenvervangers.

Van belang is dat ook voor biotische grondstoffen het in bovenstaande paragrafen beschreven beleid gewoon onverkort geldt. Oftewel, er moet eerst getoetst worden aan de minimumstandaard, en zonder minimumstandaard wordt getoetst aan de afvalhiërarchie.

N.B.:

In het CMP wordt niet expliciet gestuurd volgens de terminologie van cascadering. Echter, het streven om materialen 'zo veel en vaak mogelijk in de keten te houden' (zie ook het uitgangspunt van [[paragraaf 3.1 'uitgangspunten'](#)]) komt echter wel overeen met het principe van 'cascadering in tijd'. Ook de milieuwinst van het terugwinnen van secundaire grondstoffen (cascadering in functie of naar waarde) kan bij het formuleren van minimumstandaarden een rol spelen.

3.4.6 Andere relevante aspecten voor afvalverwerking

Naast het toetsen van de minimale hoogwaardigheid van verwerkingstechnieken is ook het mengen van afvalstoffen direct van invloed op hoogwaardige verwerking. Het toetsingskader daarvoor is uitgewerkt in het [\[hoofdstuk mengen van afvalstoffen\]](#) en in de 'keten- en afvalplannen'. Voor de producenten van afval geldt het [\[hoofdstuk gescheiden houden bedrijfsafval en gevaarlijk afval\]](#).

Hoogwaardige verwerking van afvalstoffen betekent ook dat wordt gezorgd dat de omgeving van de verwerkingsinstallatie niet onnodig wordt vervuild. Voor een groot deel wordt hierin voorzien door wettelijke en vergunningtechnische eisen aan emissies naar lucht, water en bodem. Maar bij het voorkomen van vervuiling hoort ook het beperken van verstuiven en verwaaien van delen van het afval. Bij het verlenen van de omgevingsvergunning bestaat de mogelijkheid om voorschriften op te nemen voor het schoon houden van de omgeving van de locatie waar het afval verwerkt wordt (artikel 8.29 Bkl). Aan vergunningen voor handelingen met afvalstoffen worden indien nodig voorschriften verbonden voor het schoonhouden van de omgeving. Dit wordt in ieder geval altijd expliciet overwogen. Verder kijken vergunningverleners (ook) bij andere activiteiten dan afvalverwerking naar het gebruik van grondstoffen en het voorkomen van afval. Zie hiervoor het [\[hoofdstuk grondstoffengebruik en afvalpreventie\]](#).

Daarnaast is het opruimen van afval rond de activiteit verplicht vanwege gemeentelijke regels. In het tijdelijke deel van het Omgevingsplan (de zogenaamde bruidsschat) staat dat met het oog op het doelmatig beheer van afvalstoffen binnen een straal van 25 meter rond de begrenzing van de locatie waarop de activiteit wordt verricht, zo vaak als nodig etenswaren, verpakkingen, sport- of spelmaterialen, of andere materialen worden verwijderd die van de activiteit afkomstig zijn. Het toetsingskader hiervoor voor gemeenten staat in het [\[hoofdstuk decentrale regels\]](#).

4. Toetsingskaders CMP

1. De minimumstandaarden in het CMP zijn de invulling van de afvalhiërarchie voor specifieke afvalstoffen. Bevat het CMP een minimumstandaard dan toetst de vergunningverlener daar aan en niet meer zelf direct aan de afvalhiërarchie.
2. In gevallen waarin het CMP geen minimumstandaard kent, hanteren vergunningverleners de afvalhiërarchie zelf als toetsingskader. Hierbij beoordeelt de vergunningverlener welk niveau op de afvalhiërarchie technisch en praktisch mogelijk is en dan worden vergunningen voor verwerking volgens een lagere trede op de afvalhiërarchie niet verleend.
3. Valt een afvalstof onder een afval- of ketenplan dan hanteert de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) het daarin opgenomen toetsingskader voor import en export. Valt een afvalstof niet onder een afval- of ketenplan van het CMP dan toets ILT zelf op basis van de afvalhiërarchie of de beoogde verwerking in het land van bestemming voldoende hoogwaardig is.
4. In alle vergunningen voor activiteiten met afvalstoffen wordt expliciet overwogen om voorschriften op te nemen over het opruimen van zwerfafval ten gevolge van de betreffende activiteit in de omgeving van de locatie waar de activiteit wordt uitgevoerd.

Verder zijn gerelateerde toetsingskaders te vinden in:

- de [\[Leidraad gebruik minimumstandaard\]](#), en
- de [\[Leidraad maken van mLCA\]](#).

5. Toekomstplannen

Het beleid en de kennis over circulaire economie is in ontwikkeling. Nieuwe beleidsintenties, wijzigingen van bestaand beleid of wijzigingen in wet- en regelgeving kunnen allemaal leiden tot aanpassingen van het CMP. Het CMP wordt daarom regelmatig geactualiseerd.

Op dit moment worden er geen ontwikkelingen voorzien die kunnen leiden tot wijzigingen in de toetsingskaders van dit hoofdstuk.

Meer informatie over de ontwikkeling van het CMP en hoe stakeholders daarbij worden betrokken leest u in het [\[hoofdstuk wat is het CMP\]](#).

6. Hulpmiddelen en meer informatie

De leidraden bij dit hoofdstuk:

- De [[Leidraad gebruik minimumstandaard](#)]
- De [[Leidraad maken van mLCA](#)]